

и пакъ ходѣли подиръ Христа, за той прѣмнали сичките благодать отъ него. Тога Христосъ рекалъ на апостолыте, да земата оныи останалъ ҳлѣбъ сѣкій по єднѣ кошници, да не кажатъ чи направи това съ мечтаніе, но да сѧ увѣрѣтъ какъ е истинна. Христосъ не само ҳлѣба умножилъ, но и рибатъ, за да покажи чи той е создатель на землатъ и на водатъ, и той храни сичкїа свѣта. А той чудо Христосъ направилъ въ пустынатъ, којто била далечь отъ селата и градовете, за да не рекутъ, чи съ донесли отъ нѣкое сѣло много ҳлѣбъ да ги нахранилъ.

ПОУЧЕНІЕ.

Христіане, тѣка пустына може да наречеме старіа єлинскій народъ, който сѧ кланѣлъ на дїавола, като на бога, и дїавола живѣше въ тѣхъ като дивите звѣрове въ пустынатъ. И пакъ пустына е сѣкој грѣшна дѣша, којто е грѣшна и пѣста отъ добрины. Но Христосъ като слѣзна отъ небето и сѧ роди на землатъ, явиса най перко на єрейскія родъ, а тѣ като не го повѣрваха, и той ги остави голы отъ своите дарованія, и отиди като въ нѣкомъ пустына, въ єлинскія родъ, които бѣха идолопоклонници, както бѣхме тога и нїе синца, и като ны просвѣти съ разны поученія и чудеса, тога повѣрвахме и сѧ облѣкохме съ много божіи добрины, а єреите останаха голи отъ тѣзы добрины: защото не повѣрваха. Но христіане, вы днесъ чухте Христосъ като отишелъ въ пустынатъ, колко народъ излѣзналъ отъ селата и градовете, и отишли подиръ него, којто нахранилъ тѣлесно и душевно: Тѣй и нїе трѣбѣ да излѣзвнеме отъ скѣтовните излишни (зеде) грижи, и отъ сичките грѣхове, и да тичаме вънаги въ церковъ да слѣшаме слово божіе, което е ҳлѣбъ ангелскій, които крѣпи и душатъ и тѣлото: защото богъ като види чи тичаме въ церкова и слѣшаме неговата божественна наѣка, тога и той ще помилва насъ и ще исцѣри нашите душевны и тѣлесни болесты, ще пази насъ отъ сїкој бѣдѣ, и ще ни даде, на този свѣтъ сичките добрины обилно (болѣ), а на онзи свѣтъ ще ни даде царство небесное, ємѣже слава во вѣки вѣковъ, аминъ.